Dosarul nr. 2-24126670-05-2r-02122024 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Gorlenco Inga

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul
D E CI Z I E
În Numele Legii

03 februarie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
judecând în componența:
***președintelui* completului de judecată, dnei:** *Natalia BONDARENCO*,
***judecătorilor*:** **dlui** *Vitalie MOVILĂ* și **dlui** *Serghei PILIPENCO*,

în lipsa părților, a judecat recursul ordinar declarat de avocatul Trutnev Alexandr în interesele lui Pralea Ion împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 noiembrie 2024, pronunțată la cerere privind asigurarea acțiunii depusă în cauza civilă la cererea depusă de B.C. „MAIB" S.A. către Pralea Petru și Pralea Ion, intervenient accesoriu S.C. „Petrular" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și cheltuieli de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 07 noiembrie 2024, B.C. „MAIB" S.A. a depus la judecătoria Cahul, sediul Central cerere de chemare în judecată către Pralea Petru și Pralea Ion, intervenient accesoriu S.C. „Petrular" S.R.L. prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Pralea Petru și Pralea Ion în beneficiul B.C. „MAIB" S.A. datoria în sumă de 8 630 056, 24 lei, cheltuielile legate cu achitarea taxei de stat în sumă de 151 850, 56 și a taxei de timbru în sumă de 200 lei.

Concomitent cu depunerea acțiunii B.C. „MAIB" S.A. a depus cerere de asigurare a acțiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor şi mijloacelor băneşti care aparțin cu drept de proprietate lui Pralea Petru, IDNO ***** și Pralea Ion, IDNO ***** în limita valorii pretențiilor din acțiune în 8 630 056, 24 lei.

În argumentarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, reclamanta a indicat că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii este impusă de faptul că pârâții nu reacționează la reclamațiile băncii, pârâții se eschivează de la onorarea obligațiunilor asumate conform contractelor de credit și fidejusiune încheiate, mărimea datoriilor acumulate aferente contractelor de credit menționate se majorează zilnic, pârâții ar putea întreprinde acțiuni în vederea tăinuirii bunurilor care le aparțin pentru a se eschiva de la onorarea obligațiilor faţă de bancă.

La situația din 01.11.2024 datoria S.C. „Petrular" S.R.L. față de bancă constituia suma de 8 630 056,87 lei, inclusiv:

- suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/1 din 08.02.2022 în mărime de 1 289 579.05 lei, creditul în termen în mărime de 1182 000 lei, creditul restant în mărime de 24 725 lei și dobânda neachitată în mărime de 82 854,05 lei.

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/2 din 21.04.2022 în mărime de 1 017 630.60 lei, creditul în termen 744 000 lei, creditul restant 244 093,99 lei, dobânda neachitată în mărime de 29 536,61 lei.

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/1 din 26.07.2022 în mărime de 424 902,90 lei, creditul în termen în mărime de 372 750 lei, dobânda neachitată în mărime de 52 152,90 lei;

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/2 din 26.07.2022 în mărime de 889 702,81 lei, creditul în termen în mărime de 780 500 lei, dobânda neachitată în mărime de 109 202,81 lei.

- Suma aferentă anexei nr. GC202202S756/95/3 din 28.03.2023 în mărime de 2 503 802, 88 lei, creditul în termen în mărime de 2 310 000 lei, creditul restant în mărime de 40 000 lei, dobânda neachitată în mărime de 153 802,88 lei.

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/4 din 06.04.2023 în mărime de 2 504 438,63 lei, creditul în termen în mărime de 2 040 000 lei, creditul restant în mărime de 310 000 lei, dobânda neachitată în mărime de 154 438,63 lei.

Notează că, pârâții nu-și onorează obligațiile de plată asumate prin contractele de credit, demonstrând astfel lipsa intenției sau imposibilitatea de achitare a datoriilor față de bancă, care se majorează zilnic din contul dobânzilor și penalităților calculate.

Astfel, în situația în care, conform prevederilor contractelor de credit încheiat, pârâtul și-au asumat obligația ca plățile în vederea rambursării creditului, achitării dobânzii și a comisionului de administrare să le efectueze lunar, or la acordarea creditului aceasta a declarat venituri lunare, care aparent ar fi suficiente pentru efectuarea plăților conform graficului stabilit, există o bănuială rezonabilă, că pârâții intenționat se eschivează de la onorarea obligațiunilor asumate.

Menționează, că creditul acordat este credit pentru cheltuieli personale care nu este asigurat de debitor cu careva garanții (gaj/ipotecă), din contul cărora banca ar putea obține recuperarea datoriei în mod prioritar față de alți creditori. Considerente din care o eventuală hotărâre adoptată în favoarea băncii nu va putea fi executată dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia. Astfel, este necesar aplicarea măsurilor de asigurare, or mărimea datoriei restante acumulate ar putea determina pârâta să evite onorarea obligațiunilor faţă de bancă aferente contractului de credit menționat şi aceste acțiuni ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești şi, respectiv, ar duce la imposibilitatea achitării datoriei faţă de bancă.

Suma datoriei solicitate a fi încasată în beneficiul B.C. „MAIB” S.A. de la pârât, prevalează indicatorii privind salariul mediu lunar pe economie prognozat în anul 2024, care constituie 13 700 lei, iar înstrăinarea de către pârâți a bunurilor deținute cu drept de proprietate, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, ar duce inclusiv la imposibilitatea sau tergiversarea executării hotărârii judecătorești și, respectiv, la cauzarea unui prejudiciu reclamantului, or veniturile instituțiilor bancare sunt obținute preponderent din activitatea de

creditare, iar perturbarea acestei activități poate avea un impact negativ asupra întregului mediu de afaceri din Republica Moldova.

În aceste circumstanțe, neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești, tergiversarea de către pârâți a examinării cauzei în fond, în situația în care una din sarcinile procedurii civile constă în judecarea în termen rezonabil a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate – art. 4 CPC, sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În corespundere cu punctului 3 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.32 din 24.10.2003 instanțele vor reține, că solicitările privind aplicarea sechestrului pe bunurile imobile sau mobile, fără a le individualiza sau indica exact, pot fi admise de instanță, întrucât asemenea formulări pot fi justificate de faptul, că deși solicitantul a depus toată diligența, nu a reușit să afle informația necesară. În asemenea cazuri, judecătorul sau instanța va emite titluri executorii, accentuând sarcina executorilor judecătorești de a evalua bunurile imobile pe care se aplică sechestrul, de a identifica sumele de bani disponibile în conturile debitorului în oricare din băncile din RM și de a nu depăși valoarea acțiunii.

Conform art. 27 alin.(4) din Codul de executare, executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acțiunii în limitele valorii revendicărilor din acțiune. Astfel, în cazul în care instanța de judecată nu indică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, executorul judecătoresc este în drept să aplice interdicții sau sechestre tuturor bunurilor pârâtului, ținând cont de prevederile art.176 din Codul de procedură civilă. La cererea pârâtului, în cazul când acesta demonstrează documentar că valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, se mențin sub sechestru doar bunurile a căror valoare acoperă valoarea acțiunii.

Totodată, B.C. „MAIB” S.A. este în imposibilitate de a identifica și de a prezenta instanței de judecată și altă informație privind bunurile proprietate a pârâtei, deoarece în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea numărului de identificare de stat al persoanei fizice, a amprentelor digitale sau a altor date cu caracter personal, având o funcție de identificare de aplicabilitate generală, este limitată și poate fi efectuată numai în anumite condiții: a) subiectul datelor cu caracter personal și-a dat consimțământul; b) prelucrarea este prevăzută în mod expres de legislație.

Mai mult, B.C. „MAIB” S.A. nu deține consimțământul pârâtului privind prelucrarea datelor cu caracter personal, acțiunile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în vederea identificării bunurilor, care aparțin pârâtului cu drept de proprietate nu pot fi întreprinse de către bancă, acestea constituind prerogativa executorului judecătoresc, care eventual va primi spre executare documentele executorii privind asigurarea acțiunii.

Astfel la soluționarea problemei de asigurare a acțiunii instanța de fond urmează să țină cont de principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale prevăzute de art.26 din Codul de procedură civilă, astfel încât nici una din părți să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Din sensul normelor legale citate rezultă, că măsurile de asigurare constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor judecătorești pronunțate, precum și să contribuie la păstrarea situației litigioase în instanța de judecată.

Prin urmare, aplicarea măsurilor de asigurare contribuie real la prevenirea unei pagube iminente și astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a cererii. Măsurile de asigurare a acțiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricții privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu perturbă posesia şi deținerea bunurilor de către proprietar, au un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

Ținând cont de faptul, că datoria față de bancă până în prezent nu este achitată, iar neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în art. 174, 175, 177 din Codul de procedură civilă, având în vedere că aplicarea măsurilor asiguratorii sub formă de sechestru nu contravine prevederilor art. 1 din Protocolul nr.1 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor omului şi Libertăților Fundamentale, B.C. „MAIB" S.A. solicită instanței de judecată, aplicarea sechestrului asupra bunurilor şi mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate lui Pralea Petru și Pralea Ion în limita valorii pretențiilor din acțiune în 8,630,056.24 lei.

Poziția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 noiembrie 2024, s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare formulată de B.C. „MAIB" S.A.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor şi mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate lui Pralea Petru, IDNO ***** și Pralea Ion, IDNO ***** în limita valorii pretențiilor din acțiune în mărime de 8 630 056, 24 /opt milioane șase sute treizeci mii cincizeci și șase, 24/ lei.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea instanței de fond, la data de 25 noiembrie 2024 avocatul Trutnev Alexandr în interesele lui Pralea Ion a contestat-o cu recurs prin care au solicitat admiterea recursului și casarea încheierii nominalizate ca fiind ilegală.

În motivarea recursului a indicat că, cu încheierea nominalizată nu este de acord și o consideră nefondată și netemeinică din următoarele considerente.

Astfel, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Or, analizând circumstanțele invocate de recurent în sensul aplicării măsurii de asigurare prin prisma principiului proporționalității, adică a justului echilibru între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor şi dreptul fundamental de proprietate privată a persoanei, considerăm că protejarea intereselor reclamantului prevalează pentru aplicarea măsurii de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare nu încălcă dreptului de proprietate a pârâtului în sensul art. 1 al Protocolului 1 a CEDO.

Asigurarea acțiunii civile fără dubii reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument, deși deosebit de util, să fie aplicat cu atenție pentru a evita ingerințe lipsite de necesitate sau chiar abuzive în drepturile celeilalte părți. Această sarcină, deși primar revine participanților aflați în litigiu – să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acțiunii – doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părți, însă în final instanța de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Astfel, pentru a admite solicitarea participantului și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente probe şi argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii. Aceste două condiții rezultă iminent din art.174 Cod de procedură civilă, însă, în opinia noastră, sunt insuficiente.

Curtea Supremă de Justiție în Hotărârea Explicativă nr.32 din 24.10.2003 (cu modificările și completările ulterioare) indică asupra următoarelor considerente pe care instanța trebuie să le abordeze cu ocazia examinării unei cereri de asigurare a acțiunii:

a) raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;

b) probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii;

c) dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);

e) asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate;

f) preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare;

g) în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare".

Verificând dacă speța întrunește condițiile pentru aplicarea măsurii de aplicare a acțiunii, constatăm că reclamantul nu a probat existența unui prejudiciu în cazul neaplicării sechestrului, iar în cazul înstrăinării unor bunuri reclamantul are dreptul de a înainta o *acțiune pauliană*[1] care prevede rezoluțiunea actelor juridice care au fost întocmite în scopul dăunării creditorilor, deci ulterior în cazul în care reclamantul va obține admiterea acțiunii, acesta poate înainta astfel de acțiune în cazul în care acesta a fost prejudiciat.

Totodată, creditorul la înaintarea ofertei de credit, **a fost depus și gajuri** pentru asigurarea executării obligațiilor, motivul din care sunt neîntemeiate solicitările reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece împrumutătorului era suficient ca obligația să asuma încă 3 fidejusori.

Deci la caz nu s-a invocat și nu s-a probat că ipotetic ,,neaplicarea măsurii ar face imposibil executarea hotărârii judecătorești", în situația în care există 2 fidejusori care va răspunde solidar pentru executarea obligațiilor.

La fel, debitorul este SRL "Petrular", iar Pralea Ion și Pralea Petru sunt fidejusori. În prezent SRL "Petrular" se află în proces de insolvabilitate și prin Hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central nr.2i-36/2024 din 08.10.2024 s-a dispus intentarea procedura de insolvabilitate față de debitorul „Petrular" S.R.L. unde va fi examinată validarea creanței BC "MAIB" SA, iar în cazul în care va fi dispusă încasarea datoriei de la fidejusorii Pralea Ion și Pralea Petru și totodată validată creanța în procesul de insolvabilitate, astfel va fi dispusă dublă încasarea a datoriei în baza unui act juridic, ceea ce încalcă drepturile fundamentale părților la proprietate.

Din aceste considerente, încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central nr.2-1551/2024 din 11.11.2024 privind asigurarea acțiunii la suma de 8630056, 24 lei este neîntemeiată și nemotivată corespunzător care urma să includă riscurile existente și prejudiciile ireparabile din cauza neaplicării măsurii asiguratorii.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, „ *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii* ".

Din actele cauzei se constată că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată pe data de 11 noiembrie 2024. Recursul fiind depus la data de 25.11.2024, prin prisma prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, a fost declarat în termen.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul judiciar conchide că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind una legală și întemeiată, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului*".

În corespundere cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților*.

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă „ *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea*”.

Pornind de la prevederile legale citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data şi ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată reține că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din data de 11 noiembrie 2024, prin care s-a aplicat sechestru asigurator asupra bunurilor mobile și imobile cît și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate lui Pralea Petru și Pralea Ion, în limita valorii pretențiilor din acțiune, este una legală și întemeiată, adoptată în conformitate cu normele de drept procedural, fapt ce implică menținerea acesteia și respingerea recursului declarat.

Astfel, instanța de recurs constată că instanța de fond la soluționarea cerinței privind asigurarea acțiunii, a determinat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a acestei cerințe, adoptând o soluție corectă care urmează a fi menținută.

În acest sens, Completul de judecată reține că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unor hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente, au un caracter temporar, au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului, urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Completul de judecată menționează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Totodată, potrivit practicii judiciare naționale, la examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța de judecată urmează să verifice raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare a bunurilor pârâtului, dacă o să fie asigurat un echilibru între interesele părților cointeresate, dacă măsurile solicitate vor preîntâmpina atingerea intereselor publice sau intereselor unor terți și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate, este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate, și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, Completul de judecată reține că potrivit art. 174 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în*

care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Iar în corespundere cu art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

Completul judiciar reiterează că, potrivit practicii judiciare naționale, asigurarea acțiunii contribuie la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate. Asigurarea acțiunii reprezintă o totalitate de măsuri silite, dispuse de judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, sarcina cărora este garantarea executării efective a unei hotărârii judecătorești definitive.

Materialele dosarului atestă că la data de 07 noiembrie 2024, B.C. „MAIB" S.A. a depus în judecătoria Cahul, sediul Central cerere de chemare în judecată către Pralea Petru și Pralea Ion, intervenient accesoriu S.C. „Petrular" S.R.L. prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Pralea Petru și Pralea Ion în beneficiul B.C. „MAIB" S.A. datoria în sumă de 8 630 056, 24 lei, cheltuielile legate cu achitarea taxei de stat în sumă de 151 850, 56 și a taxei de timbru în sumă de 200 lei.).

Odată cu înaintarea acțiunii reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurile mobile și imobile cât și mijloacele bănești care aparțin cu drept de proprietate lui Pralea Petru și Pralea Ion în limita valorii pretențiilor din acțiune.

În acest sens materialele cauzei civile atestă că la data de 01.11.2024 datoria S.C. „Petrular" S.R.L. față de bancă constituia suma de ***8 630 056,87 lei,*** inclusiv:

- suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/1 din 08.02.2022 în mărime de 1 289 579.05 lei, creditul în termen în mărime de 1182 000 lei, creditul restant în mărime de 24 725 lei și dobânda neachitată în mărime de 82 854,05 lei.

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/2 din 21.04.2022 în mărime de 1 017 630,60 lei, creditul în termen 744 000 lei, creditul restant 244 093,99 lei, dobânda neachitată în mărime de 29 536,61 lei.

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/1 din 26.07.2022 în mărime de 424 902,90 lei, creditul în termen în mărime de 372 750 lei, dobânda neachitată în mărime de 52 152,90 lei;

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/2 din 26.07.2022 în mărime de 889 702,81 lei, creditul în termen în mărime de 780 500 lei, dobânda neachitată în mărime de 109 202,81 lei.

- Suma aferentă anexei nr. GC202202S756/95/3 din 28.03.2023 în mărime de 2 503 802, 88 lei, creditul în termen în mărime de 2 310 000 lei, creditul restant în mărime de 40 000 lei, dobânda neachitată în mărime de 153 802,88 lei.

- Suma aferentă anexei nr.GC202202S756/95/4 din 06.04.2023 în mărime de 2 504 438,63 lei, creditul în termen în mărime de 2 040 000 lei, creditul restant în mărime de 310 000 lei, dobânda neachitată în mărime de 154 438,63 lei.

Notabil este faptul că prin reclamațiile nr. 3282210/a840838/2 și nr. 328210/a840839/2 din 03.10.2024 B.C. „MAIB" S.A. a solicitat fidejusorilor achitarea anticipată și integrală a

datoriilor față de bancă aferent contractului general privind acordarea produselor de credit nr. GC202202S756/95 din 08.02.2022. Reclamațiile băncii nu au fost satisfăcute.

În acest context se atestă că pârâții nu reacționează la reclamațiile băncii, se eschivează de la onorarea obligațiunilor asumate conform contractelor de credit și fidejusiune încheiate, mărimea datoriilor acumulate aferente contractelor de credit menționate se majorează zilnic, pârâții ar putea întreprinde acțiuni în vederea tăinuirii bunurilor care le aparțin pentru a se eschiva de la onorarea obligațiilor față de bancă, iar în eventualitatea în care acțiunea va fi admisă, măsura asiguratorie va garanta executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 11 noiembrie 2024 s-a aplicat sechestru asigurator pe bunurile mobile și imobile cît și mijloacelor bănești care aparţin cu drept de proprietate lui Pralea Petru și Pralea Ion în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 8 630 056, 24 lei.

Analizând încheierea instanței de fond în coraport cu materialele cauzei, Completul de judecată consideră justificată și necesară aplicarea măsuri de asigurare a acțiunii ținând cont de întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant, prin prisma art.177 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

În susținerea cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat faptul că potrivit obiectului acțiunii se solicită încasare unei sume impunătoare, fapt confirmat prin înscrisurile atașate la materialele cauzei, circumstanțe care necesită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Colegiul judiciar invocă că, art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *pune în sarcina persanei care solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, motivarea necesităţii aplicării acestora*, ceea ce nu s-a respectat la caz.

Mai mult ca atât, această rațiune și interpretare a prevederilor art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, a fost statuată și în jurisprudența Curții Constituționale care, prin Hotărârea nr. 18 din 11 decembrie 2012, a relevat că: "*... asigurării acţiunii, instituţie procesuală care prevede un şir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretenţiilor în cazul satisfacerii acţiunii, contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. […] Concomitent, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. În această ordine de idei, Curtea observă că potrivit art.177 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acţiunii. În context, Curtea menţionează că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile* ".

În atare ordine de idei Completul de judecată conchide că instanța de fond a ținut cont de scopul instituției asigurării acțiunii și pornind de la circumstanțele și esența litigiului, fără a

prejudicia fondul cauzei, motivat a considerat că neasigurarea acțiunii ar fi de natură să producă dificultăți în executarea unei eventuale hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Completul judiciar menționează că, valoarea acțiunii în prezenta cauză este considerabilă, iar suma solicitată spre încasare este destul de impunătoare, respectiv, neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii, poate duce la neexecutarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

La caz, se constată o prezumție legitimă dincolo de orice dubii rezonabile că neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantei, or obiectul acțiunii, precum și acțiunile de alienare a bunurilor, indiferent de motivul acțiunii, permit a concluziona iminența sechestrului asigurator.

Totodată, instanța de recurs remarcă că prima instanță, la emiterea încheierii privind asigurarea acțiunii, a verificat obiectul și temeiul acțiunii, a determinat natura litigiului.

În această ordine de idei, Completul de judecată apreciază critic alegațiile recurentului precum că instanța de judecată eronat a aplicat măsuri de asigurare în lipsa unui suport probatoriu, dat fiind că riscul unei eventuale imposibilități de executare se explică prin grevarea bunului imobil de către pârâți, or, neaplicarea măsurii de asigurare corespunzătoare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, devenind astfel o hotărâre iluzorie ce nu va putea fi executată.

Având în vedere cele relatate, Completul judiciar respinge ca fiind neîntemeiate criticile recurentului precum că, la caz nu a fost probat ipotetic că „neaplicarea măsurii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești", or materialele anexate reflectă faptul că suma datoriei este considerabilă și se află în continuă creștere, iar pârâții nu-și onorează obligațiile contractuale, or, cele expuse atestă că, încheierea atacată cu recurs a fost adoptată în limitele competenţei, reieşind din temeiul şi obiectul acţiunii, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării cauzei au fost create condiţii obiective participanţilor la proces, întru realizarea drepturilor procedurale ale acestora.

Completul judiciar punctează că toate alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs sunt nefondate, dat fiind faptul că recurentul, nu a prezentat probe pertinente și concludente în acest sens, care ar fi pe măsură să combată în mod obiectiv și rezonabil, concluziile instanței de fond expuse în încheierea recurată.

Notabil este faptul că debitorul este SRL "Petrular" care se află în proces de insolvabilitate în baza Hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central nr.2i-36/2024 din 08.10.2024, astfel că încasarea datoriei se solicită de la fidejusori care sunt Pralea Ion și Pralea Petru.

La fel nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de debitorul „Petrular" S.R.L. se va examina validarea creanței „MAIB" BC, iar în cazul în care va fi dispusă încasarea datoriei de la fidejusorii Pralea Ion și Pralea Petru și concomitent validată creanța în procesul de insolvabilitate, astfel va fi dispusă dublă încasarea a datoriei în baza unui act juridic, ceea ce încalcă drepturile fundamentale părților la proprietate. La acest aspect Completul de judecată notează că ***asigurarea acțiunii este un instrument important care nemijlocit duce la asigurarea executării actului judecătoresc pronunțat, precum și contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la***

finisarea examinării cauzei în instanța de judecată, iar aplicarea măsurilor de asigurare nu va aduce atingere dreptului de proprietate garantat de art.1 din Protocolul nr.1 adițional la CEDO.

Referitor la faptul că în privința debitorului „Petrular" SRL este intentat proces de insolvabilitate în cadrul căruia reclamantul MAIB își poate valida creanțele, iar prin acțiunea formulată de solicită încasarea datoriei de la fidejusorii Pralea Ion și Pralea Petru, astfel ar constitui o dublă încasare a datoriei, or la caz este supusă examinării legalitatea încheierii prin care a fost aplicat sechestru asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale pârâților în vederea asigurării acțiunii prin care se solicită încasarea datoriei, corespunzător nu se poate invoca atingerea dreptului de proprietate a pârâților.

Notabil este faptul că valoarea acțiunii în prezenta cauză este considerabilă, iar suma solicitată spre încasare este extrem de impunătoare, respectiv, neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii, poate duce la neexecutarea unei eventuale hotărâri judecătorești, mai mult că reclamantul a expediat scrisori în adresa fidejusorilor, Pralea Petru și Pralea Ion prin care a solicitat fidejusorilor achitarea anticipată și integrală a datoriilor față de bancă aferent contractului general privind acordarea produselor de credit nr. GC202202S756/95 din 08.02.2022. Însă reclamațiile adresate pârâților (fidejusori) în vederea restituirii în mod extrajudiciar a despăgubirilor formate și a penalităților calculate nu s-a soldat cu succes.

La caz, se constată o prezumție legitimă dincolo de orice dubii rezonabile că neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantei, or obiectul acțiunii, precum și acțiunile de alienare a bunurilor, indiferent de motivul acțiunii, permit a concluziona iminența sechestrului asigurator.

Totodată, instanța de recurs remarcă că prima instanță, la emiterea încheierii privind asigurarea acțiunii, a verificat obiectul și temeiul acțiunii, a determinat natura litigiului.

Subsecvent, Completul de judecată reliefă că recurentul avocatul Trutnev Alexandr în interesele lui Pralea Ion, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, nu a invocat nici un argument întemeiat în cererea de recurs înaintată, care ar pune la îndoială soluția încheierii atacate și nu a prezentat motive plauzibile ce ar face pasibilă casarea încheierii supuse recursului.

În contextul situației concrete constatate, instanța de recurs reține ca fiind întemeiat raționamentul instanței de fond cu privire la necesitatea admiterii cererii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile cît și mijloacelor bănești care aparţin cu drept de proprietate pârâților Pralea Ion și Pralea Petru în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 8 630 056, 24 /opt milioane șase sute treizeci mii cincizeci și șase, 24/ lei..

În această ordine de idei, instanța de recurs, consideră justă soluția instanței privind asigurarea acțiunii întru evitarea survenirii imposibilității executării unei posibile și viitoare hotărâri judecătorești. Or, în cazul imposibilității restituirii și onorării prestațiilor dobândite, efectele hotărârii judecătorești s-ar reduce la zero, fiind o justiție pur formală, fiind posibilă survenirea unei pagube iminente, iar BC „MAIB" SA în consecință ar fi privată de o parte din

patrimoniul său, fapt care ar duce inevitabil la încălcarea dreptului de proprietate şi a dreptului la un proces echitabil, drepturi consacrate de Constituția Republicii Moldova şi CEDO.

Soluționarea admisibilității unei cereri vizând aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, se limitează exclusiv la verificarea existenței temeiurilor ce ar prezuma o eventuală imposibilitate de executare a hotărârii.

În sensul vizat, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, nu poate fi apreciată ca fiind contrară art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, garantează dreptul de proprietate privată și orice ingerință în acest drept urmează să aibă un caracter legal, circumstanță reținută la caz.

Relevant este cazului jurisprudența CEDO, unde este consacrat principiul „dreptului la executare", rezultat din art.6 care consfințește dreptul la un proces echitabil şi dreptul de acces la un tribunal, or în jurisprudența sa constantă expusă inclusiv în cauza Hornsby contra Greciei, 19.03.1997, Curtea a menționat că drepturile în fața judecătorului și implicit în fața instanței de judecată nu se rezumă doar la dreptul de a obține o hotărâre judecătorească conformă art.6 (1), care ar rămâne iluzorie dacă nu ar fi însoțită de posibilitatea pentru cel care a obținut-o de a obține și executarea acesteia. Dreptul la un tribunal devine neînsemnat dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o decizie judiciară definitivă și obligator să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Curtea concluzionând că dreptul la executarea unei decizii judiciare, emisă de orice jurisdicție, face parte integrantă din dreptul de acces la un tribunal (Goldei contra Marii Britanii, Pasteli contra Moldovei).

Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Având în vedere cele dezvoltate mai sus și că, argumentele invocate în cererea de recurs nu și-au găsit confirmarea, iar instanța de recurs judecă recursul împotriva încheierilor emise de prima instanță pentru a repara erorile de drept, Completul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat, cu menținerea încheierii contestate.

Din aceste raționamente, dată fiind situația factuală și juridică ale cauzei, în conformitate cu prevederile articolelor 427 lit. a) și 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Trutnev Alexandr în interesele lui Pralea Ion.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 noiembrie 2024, pronunțată la cerere privind asigurarea acțiunii depusă în cauza civilă la acțiunea formulată de B.C. „MAIB” S.A. către Pralea Petru și Pralea Ion, intervenient accesoriu S.C. „Petrular” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și cheltuieli de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător: Natalia BONDARENCO

Judecătorii : Vitalie MOVILĂ

Serghei PILIPENCO